

log, pripomoči nekoliko k splošnemu boljšanju položaja, izrekoma da ima nalog, iskati zopet zveze z drugimi vlastmi zarad bolgarskega vprašanja, zveze, katera je bila nekaj tednov sem popolnoma pretrgana. — Ruski politični krogi pa smatrajo vstop Gotschen-ov v angleško ministerstvo kot dobro znamenje.

Franscoska. — V nedeljo dopoludne sprejel je minister Flourens bolgarsko deputacijo. Pri razgovoru, ki je trajal eno uro, navzoč je bil vodja političnih zadev v vnanjem ministerstvu Charmes. Načelnik deputacije Grekov razložil je razmere, med katerimi se je osnovala bolgarska vlada, različne dobe, katere je prestala in težave, s katerimi se ima sedaj boriti. Vladarstvo, dejal je, razumeva popolnoma svoj položaj, kakor onega evropskih držav, in bo zato, da se iz tega reši, preneslo vse žrtve, katere se morejo zediniti z neodvisnostjo Bolgarske, toda nemogoče se mu zdi, sprejeti kandidaturo princa Mingrelskega, ker bi on dejeli ne zagotovil stalnosti in prostosti, do katere ima pravico.

Minister Flourens je odgovoril, da je deputacijo privatno sprejel, ker ji ni mogel pripoznati nikakoršnega pravilnega pooblastila. — Bolgarska je na vnutraj neodvisna, v svojih mednarodnih zadevah pa je odvisna od Turške, katera edina ima pravico govoriti v njenem (Bolgarske) imenu. Fransoska je preveč zavzeta spoštovanja za pogodbe in pa navedana želje, ohraniti celokupnost Turške, kakor da bi mogla zapustiti to pravilo. Minister izrazil je svoje sočutje za mučni položaj Bolgarske, vendar pa je izrekel misel, da bi bilo najboljše sredstvo, iz teh težav spraviti še to, po vsem ozirati se na čutila Ruske, kateri se ima Bolgarska zahvaliti svoj obstanek in tem interesom celo nekaj žrtovati. — Prezgodaj bi bilo izreči o katerikoli kandidaturi, pa morabiti je obžalovati, da vladarstvo kandidaturo princa Mingrelskega brezpogojno zametava. — Kolikor koli sočutja pa Bolgarska zasluži, se mora Fransoska vendar-le držati splošnega interesa evropskega, ki je mir in zato priporoča najhitrejša in najgotovejša sredstva, doseči to rešitev.

Deputacija je odgovorila, da tudi vladarstvo želi evropskega miru in se je zato odpovedalo kandidaturi kneza Aleksandra, toda med tem in princem Mingrelskim dá se najti še druga kombinacija in bi mogle vdeležene vlasti k temu pripomoči.

Laška. — Pri preskrbovanji vojnih potrebščin vsake vrste zasledile so se velikanske goljufije. Dosedanje preiskave kažejo, da iznaša škoda več milijonov.

Tirolska. — Iz Trienta se poroča, da so tam zadnji čas pogostoma nastali pretepi med vojaki in

civilisti. Lahoni-civilisti napadajo neki vojake redoma, ki se, se ve da morajo v bran staviti.

Gornjeavstrijska. — Deželni zbor odklonil je cestno policijsko postavo. Več liberalnih poslancev vložilo je predlog, vlogo prosi, da se deželni zbor v prihodnje sklicava v ugodenjšem času, kakor sedaj.

Najnovejše vesti.

Nemška. — Včeraj pričela se je in se danes nadaljuje v nemškem državnem zboru razprava o poročilu „vojaške“ komisije. — Po poročevalcu Huane-u poprime prvi besedil feldmaršal Moltke rekoč: Ves svet se poprašuje, jeli se nam ohrani mir. Nobena vlada ne bo prevzela odgovornosti, da bi bila vnela vojsko, toda očigled častilakomnosti strankarskih kolovodjev ter po besedah in pismih razburjenega javnega mnenja je vojska mogoča. — „Ako predlog odbijete, potem imamo vojsko. (Čujte, čujte!) Nemški je samo s pomočjo močne vojne mogočd mir ohraniti.“

Med Moltkovim govorom vstopi knez Bismark, takoj poprime besedo rekoč: Sedanja vojna ne zadostuje, da bi trajno mogla zagotoviti varnost države. Po sklepu miru v Frankfurtu si je Nemška resno prizadevala, mir ohraniti. — To se je popolnoma posrečilo z Avstrijo, s katero smo sedaj v tako srčnih, zaupanjapolnih razmerah, kakor nikdar poprej. — Velik vpliv za vzdržavanje miru imele so prijateljske razmere treh carskih vlasti. Razmere k vsem državam so dobre, tudi proti Ruski, katere prijateljstvo je za Nemško dragocenjše kot ono Bolgarske. Tudi razmere s Fransosko so dobre, mi Fransoske ne bodemo nikdar napadli, toda moramo se zavarovati zoper menjajoče se tamošnje razmere. Nemške vlade ne sprejmo odgovornosti za morabiti nesrečno vojsko s Fransosko, in se moramo držati zahteve, da se sprejme ves predlog za 7 let. Ako treba, obrnilo se bo do volilcev.

Žitna cena

v Ljubljani 8. januarija 1887.

Hektoliter: pšenice domače 6 gld. 99 kr. — banaške 7 gld. 80 kr. — turšice 4 gld. 87 kr. — soršice 6 gold. 60 kr. — rži 4 gld. 71 kr. — ječmena 4 gold. 6 kr. — prosa 4 gld. 38 kr. — ajde 3 gld. 90 kr. — ovs 2 gold. 92 kr. — Krompir 3 gold. — kr. 100 kilogramov.

V Kranji 10. januarija.

Hektoliter: Pšenica 6 gld. 82 kr. — Rrž 5 gld. 20 kr. — Oves 3 gld. 25 kr. — Turšica 5 gld. 52 kr. — Ječmen 4 gld. 80 kr. — Ajda 4 gld. 22 kr. — Slama 100 kilogr. 1 gld. 70 kr. — Seno 2 gld. 10 kr. — Špeh 1 kilogr. 47 kr.